

Komentar Evandjelja: Zanijemio je

Evandjelje subote trećeg tjedna
došašća i komentar.

Evandjelje Lk 1, 5-25

U dane Heroda, kralja judejskoga, bijaše neki svećenik imenom Zaharija iz razreda Abijina. Žena mu bijaše od kćeri Aronovih, a ime joj Elizabeta. Oboje bijahu pravedni pred Bogom: živjeli su besprijekorno po svim zapovijedima i odredbama Gospodnjim. No nisu imali djeteta jer Elizabeta bijaše nerotkinja, a oboje već poodmakle dobi.

Dok je Zaharija jednom po redu svoga razreda obavljao svećeničku službu pred Bogom, ždrijebom ga zapade po bogoslužnom običaju da uđe u Svetište Gospodnje i prinese kad. Za vrijeme kađenice sve je ono mnoštvo naroda vani molilo. A njemu se ukaza anđeo Gospodnji. Stajao je s desne strane kadionoga žrtvenika. Ugledavši ga, Zaharija se prepade i strah ga spopade. No anđeo mu reče: »Ne boj se, Zaharija! Uslišana ti je molitva: žena će ti Elizabeta roditi sina. Nadjenut ćeš mu ime Ivan. Bit će ti radost i veselje i rođenje će njegovo mnoge obradovati. Bit će doista velik pred Gospodinom. Ni vina ni drugoga opojnog pića neće piti. Duha Svetoga bit će pun već od majčine utrobe. Mnoge će sinove Izraelove obratiti Gospodinu, Bogu njihovu. Ići će pred njim u duhu i sili Ilijinoj da obrati srce otaca k sinovima i nepokorne k razumnosti pravednih te spremi Gospodinu narod pripravan.«

Nato Zaharija reče anđelu: »Po čemu ću ja to razaznati. Ta star sam i žena mi poodmakle dobi.« Anđeo mu odgovori: »Ja sam Gabriel koji stojim pred Bogom. Poslan sam da govorim s tobom i da ti donesem ovu radosnu poruku. I evo, budući da nisi povjerovao mojim riječima, koje će se ispuniti u svoje vrijeme, zanijemit ćeš i nećeš moći govoriti do dana dok se ovo ne zbude.«

Narod je iščekivao Zahariju i čudio se što se toliko zadržao u Svetišću. Kad je napokon izašao, nije im mogao ništa reći pa zaključiše da je u Svetišću imao viđenje. Nastojao im se doduše izraziti znakovima, ali ostao nijem.

Kad se navršiše dani njegove službe, otiđe kući. Nakon tih dana zatrudnje Elizabeta, njegova žena. Krila se pet mjeseci govoreći: »Evo, to mi je učinio Gospodin u dane kad mu se

svidje skinuti s mene sramotu među ljudima.«

Komentar

Bog se miješa u povijest i vodi je do njezine punine. Provodi povijest spasenja u fazama.

Danas čitamo rođenje Ivana Krstitelja koji će imati misiju najaviti dolazak Mesije i pokazati ga narodu.

Luka je vrlo zainteresiran za precizno lociranje povijesnih okvira glavnih događaja: "U dane Heroda, kralja judejskoga, bijaše neki svećenik imenom Zaharija iz razreda Abijina. Žena mu bijaše od kćeri Aronovih, a ime joj Elizabeta.". Herod je vladao Palestinom od 37. do 4. pr. Kr. Svećenici su u Hramu služili u tjednim smjenama dva puta godišnje.

Zaharija i Elizabeta „bijahu pravedni pred Bogom: živjeli su besprijeckorno po svim zapovijedima i odredbama Gospodnjim“. Hodali su prema volji Božjoj. Bili su bez djece i stariji. Bog je iskoristio to zlo i ovu okolnost da bi stvorio vrlo visok dar: rođenje Ivana Krstitelja.

Najava rođenja dogodila se dok je Zaharija vršio svoje dužnosti u Hramu prinoseći tamjan, ukazao mu se anđeo Gospodnji. "Anđeo mu reče: »Ne boj se, Zaharija! Uslišana ti je molitva: žena će ti Elizabeta roditi sina. Nadjenut ćeš mu ime Ivan.“

Prvo što mu je anđeo rekao jest: ne boj se. Anđeli su poslani od Boga da Mu služe i, nadalje, pomažu ljudima da se otvore Božjoj tajni. Zato je prva stvar koju anđeo kaže Zahariji da se ne boji. Što bi bilo kao da kaže: Ja sam s tobom da ti pomognem živjeti Božju blizinu. Tada najavljuje rođenje sina kojem mora dati ime

Ivan. Na taj način Bog pokazuje svoju naklonost; s jedne strane, da je njegova molitva uslišana, a s druge strane da je dijete Božji dar. Kao što svjedoči sterilnost Elizabete, njegove supruge.

Zaharija sluša Anđela, ali ne vjeruje i pita: kako mogu biti siguran u to? Zaharijina vjera je slaba vjera. I Anđeo najavljuje da će šutjeti do trenutka rođenja. Zaharija ponovo zadobiva svoj govor kada se Ivan rodio, da imenuje sina onako kako mu je anđeo naredio.

Koliko se vjera Zaharije u Ivanovoj najavi razlikovala od vjere Marije i Josipa u Isusovoj najavi. Vjera Marije i Josipa je čvrsta vjera. To je vjera da preko anđela moramo tražiti od Gospodina da vjerujemo Bogu i otkrijemo ga u dobrim i lošim stvarima koje nam se događaju tijekom našeg života. I rasti u uvjerenju da nema slučajnosti i da,

kako poučava sveti Pavao, sve izade na dobro onima koji ljube Boga (usp. Rimljanima 8, 28) i na taj način koračamo životnim putem s radosnom nadom.

Javier Massa // Pexels 2286921
Pixabay

pdf | document generated
automatically from <https://opusdei.org/hr-hr/gospel/evangelio-sabado-tercera-semana-adviento/> (12.03.2026.)